

RŮZNÉ POHLEDY.
Jan Mladovský šňůrkami zafixoval výši očí návštěvníků, jejichž fotografie na ně zavěsil.

Výstavy v podpalubí

Umělci na pražské lodi (A)void vzdávají hold organizátorce předlistopadových výstav „šedé zóny“ Jarmile Šeré. Galerijní laboratoř do půlky září představuje české výtvarníky, kteří částečně působí i v zahraničí.

Nízkorozpočtový projekt Galerijní laboratoř, ve kterém se protínají generace studentů a starší zavedená umělecká jména, probíhá letos už po šesté. Organizuje ho konceptuální umělec a kurátor Matouš Karel Zavadil spolu s několika studenty Fakulty humanitních studií UK a toto léto se odehrává na galerijní lodi (A)void na pražské náplavce. „Její provozovatel Ivo Slavík nám propůjčil zdarma podpalubí, program si zajišťujeme sami,“ říká Zavadil. V rámci výtvarného festivalu tu probíhá už druhá výstava (v červenci tu vystavovala umělkyně a psychoterapeutka Kamila Ženatá) a další dvě budou následovat.

Z kaple na loď

Do minulého roku přitom Galerijní laboratoř probíhala v kapli svatého Jana Křtitele v Holyni, naposledy se ale organizátoři nepohodli s obcí. Mohlo k tomu podle Zavadila přispět i téma loňského ročníku, který se věnoval uprchlictví. „Bylo to zaměřeno proti xenofobii a chtěli jsme připomenout, že i v osmašedesátém spousta Čechů odcházela do emigrace. A tak jsme pozvali právě lidi, kteří měli s emigrací zkušenost,“ řekl TÝDNU. V rámci akce například četla spisovatelka Iva Pěrková, zahrál hudebník Jaroslav Hutka

a vystavovaly výtvarnice Alena Foustková a Čechoameričanka Barbara Benish. O rok dříve odehrál svou performanci také výtvarník Petr Nikl.

I přes zvučná jména ale podle Zavadila obec akci brala jako něco okrajového. „Chtěli jsme tam původně otevřít stálou galerii se sociálním přesahem, ale obec přes počáteční podporu začala dogmaticky zasahovat do naší dramaturgie,“ vysvětluje a dodává, že s projektem Galerijní laboratoře budou v budoucnu hledat stále výstavní prostory.

Letos se organizátoři zaměřili především na umělce starší generace mimo mainstream, kteří mají vedle zkušeností ze zahraničí i přesah do dalšího rozvoje kulturního života. „Tento ročník má podtitul Archiv a paměť a je věnován Jarmile Šeré, ředitelce Divadélka v Nerudovce, která za totality pořádala nízkorozpočtové výstavy ‚šedé zóny‘. Její činnost vyvrcholila v roce 1981 dnes už legendární zakázanou výstavou Malostranské dvorky, která byla její poslední,“ přibližuje Zavadil.

Do 3. září tu najdete komorní výstavu Jana Mladovského, výtvarníka, kurátora a pedagoga žijícího ve Velké Británii. Instalace s názvem *Zokadoka* je vytvořena ze sítě barevných šňůr umístěných ve výši

očí konkrétních návštěvníků galerie. „Na provázcích jsou zavěšeny fotografie těchto návštěvníků pořízené před vernisáží,“ vysvětluje Zavadil.

Umění do Třeboně!

Mladovský od roku 2013 spolu s výtvarníkem Kurtem Gebauerem aktivně usiluje o vytvoření stálého Centra pro současné umění na zámku Třeboň, kde od té doby uspořádal řadu výstav. Vedle pražské instalace do konce října vystavuje také v rámci výtvarné sekce festivalu Smetanova Litomyšl. Jeho tamější sošky zavěšené na visuté lávce pod klenbou lodi kostela s názvem *Uroboros Polystyrene* vycházejí ze spolupráce s vědci Ústavu makromolekulární chemie Akademie věd ČR – Mladovský tu zkoumá možnosti materiálu, jenž dal výstavě jméno.

Na náplavce na něho v září naváže výstava Alexandra Peroutky s thajsko-švédskou performerkou Nongkran Panmongkol s názvem *Pass*. „Bude to zase intervence do prostoru. Peroutka napůl působí ve Švédsku, kde studoval, a v Česku také produkoval festival akčního umění a performance,“ přibližuje Zavadil. Zakořeněním festivalu pak bude o víkendu 15. a 16. září samotná akce Galerijní laboratoř, pro niž chystá site specific intervenci do prostoru Eva Del Risco Koupová. Budou tu vystupovat také studentky Lenky Klodové, jež vystavovala i loni v Holyni, sdružené do umělecké skupiny NEWkus.

Klára Číkarová ■